Quaresma - Cinquè

Per Administrador el dg., 10/04/2011 - 09:00

Ez 37,12-14
Rm 8,8-11
Jn 11,1-45

"Jo sóc la resurrecció i la vida"L'itinerari quaresmal ens ha anat portant vers un coneixement de Jesús, el Salvador, cada vegada més ple: Jesús provat en tot com nosaltres; Jesús la imatge humana del Déu invisible; Jesús do de Déu que ens dóna l'aigua viva; Jesús llum del món i que il·lumina la nostra tenebra i finalment avui Jesús la resurrecció i la vida.La resurrecció de Llàtzer cal que sigui llegida en clau sagramental. El prefaci que introdueix la pregària eucarística d'avui ens diu de Jesús: *"Ell, home mortal com nosaltres, que va plorar el seu amic Llàtzer, i Déu i Senyor de la vida que el va aixecar del sepulcre, ara estén la seva compassió a tots els homes i mitjançant els sagraments els restaura a una vida nova".* La mort és el gran enigma de l'existència humana. Per una banda és un fet natural i, per altra banda, no encaixa en la nostra experiència; ens fa por i la ignorem. Sabem que hem de morir i no ens volem morir. La persona humana se sent amenaçada, agredida per la mort. La carta als Hebreus ens diu que "*per por a la mort vivim esclaus tota la vida*". Ens fem presents en la història sense demanar-ho i sense que ens ho demanin, i ho deixem estar encara que no ho vulguem. Existir no és fruit d'una elecció lliure i anar-se'n tampoc. Tot seguirà igual sense nosaltres i no hi tindrem cap protagonisme. La personalitat de cadascú, única i irrepetible, la pròpia creativitat, els propis anhels, allò que estimem, aquells que ens estimen... tot s'esvaeix. ¿Quin sentit té tot això? ¿És la persona humana un absurd, una passió inútil? La sagrada Escriptura ens parla encara d'una altra mort, i veu la mort natural com una icona d'una mort més pregona i com una conseqüència d'aquesta: el pecat. Pel pecat l'home ha mort com imatge de Déu; vol ésser Déu i ha d'escoltar la paraula que li diu: "recorda't home que ets de pols i a la pols tornaràs". (Gn 3)**Jesús i la mort.**Si és el màxim enigma, ¿què en diu Jesús? En parla ben poc. Es presenta com a Senyor de la vida i de la mort., i quan parla de la seva mort farà aquesta afirmació: "La vida ningú me la pren; sóc jo qui la dono. Tinc el poder de donar-la i de tornar-la a recobrar". (Jn 10, 17-18). El pròleg de Joan ens dirà que "en Ell hi havia la vida, i la vida era la llum dels homes"; i Ell mateix farà la gran afirmació de que "jo sóc la vida".Pels camins de la terra es va trobar amb la mort. Per Ell no era cap situació desesperada. En capta el dolor que produeix, no queda impàvid, però la seva manera de fer és francament del qui se sap senyor de la vida i de la mort: Naim, la filla de Jaire i ara Llàtzer.D'aquest moment de l'evangeli vull remarcar dues coses: la fe, i la clau sagramental amb el que la litúrgia llegeix aquest passatge. "Si haguessis estat aquí, el meu germà no s'hauria mort". Estem davant d' una situació límit: ara ja no hi ha res a fer. ***"Jo soc la resurrecció i la vida, el qui cregui en mi, encara que mori, viurà. Ho creus això?"*** Caminen cap al sepulcre. I Jesús plora. L'arribada de l'amic ha reobert les ferides; tothom plora. En aquest moment tan humà Jesús no s'hi fa absent, distant, fred. Jesús plora i acompanya amb el seu sentiment la tristesa i la pena d'aquells amics; Jesús sintonitza amb nosaltres i, per això, ens és tan proper."Obriu el sepulcre". "No t'he dit que si creus..." . Exigeix que obrin el sepulcre, allò no es pas definitiu. Demana fe malgrat les reticències de las conviccions humanes: un mort és un mort i no pot tornar a viure, el que s'ha extingit ja no pot tornar; "ja fa pudor", ha de romandre sepultat i amagat. Es el Llàtzer mort que tots portem a dins. No creiem pas que pugui tornar a la vida i el deixem sepultat en el més pregon de nosaltres; ja fa pudor, no es pot obrir el sepulcre i posar-lo a la vista; és quelcom repel·lent. Jesús sí pot demanar que s'obrin els sepulcres per a donar pas a la vida. "Jo sóc la resurrecció i la vida. Qui creu en mi, encara que mori, viurà. I tot el qui viu i creu en mi no morirà per sempre".

ETIQUETES
MORT RESURECCIÓ VIDA